

Crna Gora
Zaštitnik imovinsko - pravnih interesa
ZU.br.1490/19
Podgorica, 20.11.2019. god.

INFORMACIJA VEZANA ZA IZDAVANJE PRIVREMENE MJERE
po predlogu predlagača obezbjeđenja „Vektra-Jakić“ doo Pljevlja, protiv protivnika
obezbjeđenja Država Crna Gora

Društvo „Vektra-Jakić“ doo Pljevlja, dana 18.09.2019. godine podnijelo je predlog za određivanje privremene mjere Privrednom sudu Crne Gore, kao predlagač obezbjeđenja protiv protivnika obezbjeđenja Crna Gora – Ministarstvo poljoprivrede i ruralnog razvoja, Uprava za šume. Ovaj predlog je usvojen od strane Privrednog suda Crne Gore rješenjem poslovne oznake I.br.157/19 od 25.09.2019. godine, a koje je rješenje dostavljeno Zaštitniku imovinsko-pravnih interesa Crne Gore kao zakonskom zastupniku dana 27.09.2019. godine, bez prethodno dostavljanja predloga o kome bi se Zaštitnik izjasnio. Privremenom mjerom odlučeno je:

ODREĐUJE SE PRIVREMENA MJERA pa se zabranjuje protivniku obezbjeđenja da predlagača obezbjeđenja DOO „Vektra-Jakić“, ometa u nesmetanom korišćenju i vršenju prava korišćenja šuma u državnoj svojini, koje se prostire na proizvodnju šumskih sortimenata i njihov transport sakupljenih i nezaštićenih biljnih vrsta i njihovih razvojnih oblika, uzgoj šuma, izgradnju i održavanje šumskih saobraćajnica i poslove zaštite šuma kao i svih drugih prava i radnju predviđenih Ugovorom o davanju prava na korišćenje, uzgoj i zaštitu šuma i izgradnju i održavanju šumskih saobraćajnica (koncesija) od 17.04.2007. godine.

Zabranjuje se protivniku obezbjeđenja da preduzima radnje radnje koje mogu nanijeti štetu predlagaču obezbjeđenja.

Ova privremena mjera određuje se na teret i rizik predlagača i trajaće do pravosnažnog okončanja postupka po tužbi koji je predlagač dužan da u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, radi opravdanja privremene mjere pokrene protiv protivnika obezbjeđenja, radi utvrđenja da je Ugovorom o davanju prava na korišćenje, uzgoj i zaštitu šuma i izgradnju i održavanju šumskih saobraćajnica (koncesija) od 17.04.2017. godine, na snazi.

U protivnom ista će biti ukinuta i obustavljen postupak obezbjeđenja.

Protiv ovog rješenja Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa je u zakonskom roku izjavio prigovor Vijeću Privrednog suda posebno ističući da nijesu ispunjeni kumulativni uslovi iz člana 289 ZIO za izdavanje privremene mjere radi obezbjeđenja nenovčanog potraživanja, jer je Ugovor o davanju prava na korišćenje, uzgoj i zaštitu šuma i izgradnju i održavanje šumskih saobraćajnica (koncesija) od 17.04.2007. godine raskinut rješenjem Uprave za šume od 24.05.2019. godine, koje rješenje je potvrđeno od strane drugostepenog organa Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja rješenjem od 24.06.2019. godine. Pored toga, s obzirom, da uslovi za izdavanje privremene mjere, vjerovatnoća potraživanja kao prvi uslov i opasnost da će potraživanje predlagača biti osujećeno ili znatno otežano ili će za istog nastupiti nenadoknativa šteta, **Zaštitnik je posebno potencirao u izjavljenom prigovoru da predlagač obezbjeđenja „Vektra-Jakić“ doo Pljevlja nije izmirila svoje obaveze po zaključenom ugovoru, a to su obaveze specificirane od strane Uprave za šume, prema zaključenom ugovoru.**

Prema Izvještaju Uprave za šume koncesionar je prekršio odredbe iz člana 5 tačka a podtačka 1 i 2 člana 6 tačka a podtačka 1, te člana 11 tačka 3 podtačka a i b, i to na način što nije izmirio svoje obaveze koje su na dan pokretanja postupka za raskid utvrđene na iznos 2.441,277,77 eura. Pri tome u ovo potraživanje nijesu uključene obaveze i potraživanja Poreske uprave u vezi kojih potraživanja je kompanija „Vektra-Jakić“ doo Pljevlja sa Poreskom upravom reprogram dospelih potraživanja. Takođe, iz ovog Izvještaja proističe da je koncesionar u kontinutetu krši odredbe koje se odnose na izgradnju i održavanje šumskih saobraćajnica, a koje su predviđene članom 6 tačka a podtačka 16 i predstavljaju u smislu člana 11 Ugovora raskidnu klauzulu. Ove svoje obaveze koncesionar je u procentu od planiranih ispoštovao sa 22,2 %. Uprava za šume kao raskidnu klauzulu i potraživanje prema koncesionaru je označila i kršenje člana 6 tačka a podtačka 24 i 25 kojim je precizirano da je koncesionar dužan da preduzima neophodne mjere za zaštitu šuma u koncesionom području na kome je zbog njegovog nepostupanja usled sušenja šuma uzrokovano napadom potkornjaka osušeno oko 8.000 m³ bruto drvne mase, od čega je koncesionar za svo vrijeme ugovora uklonio samo 25.000 m³ bruto drvne mase. Koncesionar je kršio i odredbe istog člana podtačka 30 i 31 koji je predviđao nabavku sadnog materijala, pri čemu je za svo vrijeme trajanja ugovora do pokretanja postupka za raskid i pored zaduženja Uprave za šume da realizuje šumsko-uzgojne radove na površini od 3.143,33 ha realizovao radove na površini od 319 ha ili 10,1 % u odnosu na Plan.

Na osnovu svega ovoga prema Izvještaju Uprave za šume ukupan dug kompanije „Vektra-Jakić“ doo Pljevlja iznosi 2.678,110,25 eura bez neizmirenog duga po osnovu rješenja o reprogramu poreskih potraživanja u iznosu od 1.530.864,77 eura, što znači da ukupan dug kompanije po osnovu Ugovora broj 482 od 17.04.2007. godine iznosi 6.392.405,21 euro bez obračunate kamate.

I pored toga, Privredni sud Crne Gore je svojim rješenjem poslovne oznake IP 1152/19 od 11.11.2019. godine, odbio prigovor Zaštinika, kao zakonskog zastupnika protivnika opbezbjeđenja i potvrdio svoje prvobitno rješenje gore citirano. Protiv ovog rješenja nema se pravo žalbe, što znači da je ono steklo svojstvo pravosnažnosti i izvršnosti.

Vijeće Privrednog suda Crne Gore u svom rješenju smatra da se Ugovor nije mogao raskinuti po pravilima Zakona o upravnom postupku, već po pravilima Zakona o obligacionim odnosima, kao i da je trebalo voditi računa o članu 11 i 16 Ugovora koji predviđaju da se sprovede rješavanje pred Arbitražnim sudom, radi čega je ispunjen prvi uslov iz člana 289 ZIO-vjerovatnoća potraživanja, jer ugovor nije raskinut. Što se tiče drugog uslova koji mora biti kumulativno ispunjen Privredni sud konstatuje da je predlagač obezbjeđenja pretrpio „nenadoknadivu štetu, jer je od strane protivnika predlagača onemogućen da vrši svoja prava iz ugovora“. Pri tom Vijeće Privrednog suda smatra da je bez uticaja što predlagač obezbjeđenja nije izmirio svoje obaveze iz Ugovora u iznosu od 6.392.405,21 euro, iz čega bi proisticalo da u konkretnoj situaciji štetu i to upravo nenadoknadivu trpi protivnik obezbjeđenja – Država Crna Gora, a ne predlagač koji ne ispunjava svoje ugovorne obaveze.

Posebno vezano i za prvi uslov za izdavanje privremene mjere iz člana 289 ZIO – vjerovatnoća potraživanja, treba istaći da se pred Upravnim sudom Crne Gore vodi postupak koji još nije okončan, a po tužbi „Vektra-Jakić“ doo Pljevlja za poništaj rješenja Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja od 24.06.2019. godine kojim je koncesioni ugovor raskinut. Kod takve situacije da već imamo izraženi stav Privrednog suda da se Ugovor na ovaj način nije mogao raskinuti i spor koji teče pred Upravnim sudom u kome još uvijek nema odluke po tom pitanju, pojavljuje se kao sporno pitanje koju sudsku odluku Država treba da ispoštuje ukoliko odluka Upravnog suda bude eventualno odbijanje tužbe „Vektre-Jakić“ doo Pljevlja. S tim u vezi, Zaštitnik je mišljenja da je prvenstveno iz tih razloga trebalo zastati sa izdavanjem ovakve privremene mjere upravo da ne bi došli u situaciju da su odluke sudova po istom pitanju različite. Ovo posebno što se izdata privremena mjera opravdava podnijetom tužbom za utvrđenje da Ugovor nije raskinut, koji je postupak započet pred Privrednim sudom Crne Gore.

Međutim, imajući u vidu da se svaka sudska odluka mora poštovati i da protivnika obezbjeđenja, Privredni sud kroz svoju odluku upućuje da se spor riješi prema odredbama člana 11 i 16 Ugovora pred Arbitražom, to bi kao jedan od načina rješavanja ove sporne situacije, a istovremeno i poštovanja sudske odluke bio postupak arbitraže pred Privrednom komorom Crne Gore u kojem bi takođe, mogla biti izdejstvovana privremena mjera kojom bi se onemogućile štetne posledice za Državu, uz napomenu da bi Država sa aspekta neispunjenih ugovorenih obaveza „Vektre-Jakić“ doo Pljevlja svoju poziciju u postupku arbitraže temeljila na zahtjevu za ispunjenje svih obaveza predviđenih Ugovorom a koje su gore precizirane, da bi Ugovor o koncesiji ostao na snazi. Takođe, uporedo sa ovim postupkom Država radi zaštite svojih interesa i sprečavanja štete koju evidentno trpi može podnijeti i tužbu pred Privrednim sudom Crne Gore za ispunjenje ugovora sa predlogom za izdavanje privremene mjere kojom bi se do pravosnažnog rješenja ovog spora zabranilo korišćenje šuma koncesionog područja, tj. obim koncesije u smislu člana 3 Ugovora.

Zaštitnik, napominje da je izdatom privremenom mjerom i rješenjem po prigovoru od strane Vijeća Privrednog suda već zauzet stav suda da Ugovor nije raskinut što suštinski predstavlja i tužbeni zahtjev tužbe za opravdanje ove privremene mjere, pa su takvim zauzetim stavom ovaj spor maltene riješili i nelogično je očekivati da će isti sud postupajući po tužbi zauzeti drugačiji stav od izraženog u privremenoj mjeri. Ovo predstavlja posebnu pravnu situaciju kod već istaknute činjenice da upravni spor pred Upravnim sudom povodom raskida Ugovora još uvijek nije riješen čime se „Vektra-Jakić“ doo Pljevlja kao podnosilac tužbe i predloga za izdavanje privremene mjere stavlja u povoljniji položaj u odnosu na Državu koja trpi štetu u vidu naprijed navedenih neizmirenih obaveza koncesionara prema Ugovoru o davanju prava na korišćenje, uzgoj i zaštitu šuma i izgradnju i održavanje šumskih saobraćajnica (koncesija) od 17.04.2007. godine.

U ovoj Informaciji Zaštitnik ponovo ponavlja da se kao oštećeni u ovoj pravnoj situaciji pojavljuje Država Crna Gora u čijem su isključivom vlasništvu šume kao prirodno bogatstvo.

Zaštitnica imovinsko-pravnih interesa Crne Gore

Dragana Đurđević

